Vampirisme emocional



Per PepMaria el dl., 15/12/2014 - 09:00

La Mònica, una companya de feina, va tenir un càncer de mama fa uns anys. Aleshores tenia dos fills petits (un i quatre anys), i patia per com els afectaria la malaltia i la quimioteràpia. Amb gran sensibilitat, tendresa i saviesa, se les va empescar per no amagar-los que estava malalta, però explicant-los-ho de manera positiva i esperançada. Un llibre preciós explica la seva vivència de la malaltia i la relació amb els seus fills: Mònic Casabayó, 2013 *La mare té molts desitjos. Conviure amb el càncer quan tens fills petits* Pròleg d'Andrés Iniesta, Dèria Editors, Barcelona. Tot el llibre val la pena pel seu contingut, però també perquè els drets d'autor van a la Fundación Pequeño Deseo que dóna suport a infants amb malalties cròniques. Una de les reflexions del llibre em va cridar especialment l'atenció. Diu la Mònica que a les sales d'espera dels metges s'hi dóna una actitud pròpia de "vampirs emocionals" (pp.68-70). Consisteix que una persona malalta comença a conversar amablement amb tu, després compara la seva malaltia amb la teva, i finalment conclou indefectiblement que ella està millor que tu. Això et deixa abatuda: com si t'haguessin xuclat la sang. La Mònica aconsella prevenció davant d'aquestes actituds, però tracta amb gran tendresa les persones que les manifesten. I les contrasta amb l'actitud dels amics: "Un amic, per a mi, és aquell que en un moment determinat, ni que sigui petit, t'abraça amb la mirada, que et fa riure amb qualsevol pretext, que et dóna força i t'anima, que respecta el teu espai i et protegeix, que està amb tu sense ser-hi, que et fa costat quan el necessites, que ve "plorat" de casa i no l'has de consolar, que no exigeix informació, i que pateix però que no t'ho dirà fins que tot s'hagi solucionat." (pp. 112-113) Penso que les actituds de vampiratge emocional i d'amistat no són pròpies només de situacions de malaltia. Les nostres actituds es poden dividir en dos tipus: les que xuclen vida dels altres (vampiratge emocional) i les que transmeten vida als altres (amistat). Aquestes actituds tenen un paral·lel amb dues actituds que exposa Pau de Tars: la dels "cossos terrenals" i la dels "cossos espirituals" (1Cor 15,44-45). Els cossos terrenals absorbeixen la vida dels altres (vampiratge) i els cossos espirituals transmeten vida als altres (amistat).Però el terme paulí "cos espiritual" emfasitza que és la persona sencera (amb cos i esperit) la que transmet o xucla vida. Aquesta unitat de la persona contrasta amb els qui pensen que la bondat s'associa a l'esperit i la maldat al cos. I contrasta també amb els qui creuen que "reprimir el cos" és sempre dolent. En canvi, seguint la idea de St. Pau, per exemple, els actes sexuals (on el cos és molt protagonista) no es poden considerar dolents o bons d'entrada, sinó en funció de si transmeten o xuclen la vida dels qui hi estan implicats. De fet, tot el que fem (fins i tot pregar) implica cos i esperit. I per això podríem dir que una vida espiritual no és la que contraposa cos i esperit, sinó la que busca amb cos i esperit transmetre vida enlloc de xuclar-la.St. Pau considera que l'actitud de transmetre vida no és fàcil perquè la tendència a xuclar vida és activa i permanent dins nostre. Però confia que a dins nostre també hi habita activament i permanentment l'Esperit de Jesús (una persona amb cos i esperit transmissora de Vida). I que invocant aquest Esperit podem començar a ser en aquest món "cossos espirituals". Gràcies, Mònica, per ser testimoni d'aquesta possibilitat! · *En quins moments de la setmana, o en quins contextos, acostumo a estar més inclinat a actituds de vampirisme emocional? Quines pràctiques d'autèntica vida espiritual m'ajuden a evitar aquest vampirisme? · En quins altres moments o contextos m'és més fàcil practicar l'amistat, transmetre vida?Quines pràctiques em permeten fer créixer aquest tipus d'actituds? · En quines situacions xuclo vida sota el paraigües d'estar fent accions "espirituals"? · En quines situacions en què el meu cos està clarament implicat transmeto vida?*